

սիւքը հիացուց զանոնք, քննեցին և անոր խորհուրդը իրենց զիրքերուն մէջ չգտան և չհասկցան զայն նոյն իսկ Բաղդէսացոց գիտունները: Լուսեղէն այդ մեծ պատկերը ուզեցին նկարագրել եւ չկրցան: Իրարու կ'ըսէին գիտուններն իրենց իղձերը թէ ի՛նչ է և ի՛նչ պէս է այն աստղին ծագումը: Աշխարհ նոր թագաւոր մը եկած է նոր ծնունդով...: Եւ Ներքովդի թագը պիտի հնազանդի անոր երբ անաւոր մարդը ըլլայ աշխարհակալ...:

«Աստղերը իրենց ժամանակին համաձայն, կը գընան երկինքի վրայ, ու անոնց և ոչ մին ի յաւիտենից ելած է երկրի վրայ, իրենց դասակարգով ի ըսկըզբանէ կ'երթան, և անոնց արագ ընթացքը չխառնակուիր, անոնցմէ ո՞րն է որ ժամանակին թողուց իր տեղը և երկիր իջաւ առաջնորդելու համար ճամբորդները, ո՞վ տեսաւ աստղը որ իր շարքէն իջնելով՝ իբրև լուսավիայ լապտեր բանակը առաջնորդեց, ո՞ր ժամանակ էր որ աստղերէն մին թողուց երկինքը եւ իջաւ ճամբայ գնալու վաճառականներու հետ: Անոնք հաստատութեան համաձայն կարգուած են, անոնց գընացքի անիւը երկինքի մէջ է և երբեք երկիր չեն կրնար իջնել, անոնց բոլոր զօրութիւնները ժամանակի լուծով լծուած են և ի սկզբանէ մէկ կամարի վրայ հաւասար կը քալեն: Անոնցմէ ո՞վ է որ իր պարանոցը ազատեց այդ լուծէն եւ միայն ինքը հետակտուր՝ երկիր իջաւ, մեր Տիրոջը պատահածները նոր գործեր են, և ըստ բնութեան և սովորութեան ոչ ոք լսած է» (ՃառքնՏիր Թ. 154, Բ. հատոր):

սեր Յակոբ Նալեան պատրիարք կը յիշատակէ **Գիրք** եւ **Ճառ հագեշահ** խորագրով գործին մէջ, այս նառէն Բաղդէսով (էջ 75 եւ 93):